

Sygn. akt: I C 158/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 stycznia 2020 r.

Sąd Rejonowy w Giżycku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Anna Kurzynowska - Drzażdżewska
Protokolant:	p.o. sekretarz sądowy Paulina Warchoł

po rozpoznaniu w dniu 9 stycznia 2020 r. w Giżycku na rozprawie

sprawy z powództwa Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego z siedzibą w W.

przeciwko W. L. (1), K. O.

o zapłatę

1. Zasądza od pozwanego W. L. (1) na rzecz powoda Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego z siedzibą w W. kwotę 7.166,40 zł (siedem tysięcy złotych sto sześćdziesiąt sześć złotych 40/100) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 2.12.2012 r. do dnia zapłaty.
2. Oddała powództwo w pozostałym zakresie.
3. Zasądza od pozwanego W. L. na rzecz powoda kwotę 2.925,05 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sędzia Anna Kurzynowska – Drzażdżewska

Sygn. akt I C 158/19

UZASADNIENIE

Powód **Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny z siedzibą w W.** domagał się zasądzenia solidarnie od pozwanych W. L. (1) i K. O. kwoty 7.166,40 zł wraz z odsetkami i kosztami procesu. Wskazanej kwoty dochodził z tytułu regresu od pozwanego W. L. (1) jako sprawcy szkody i pozwanego K. O. jako właściciela nieubezpieczonego pojazdu, za wypłacone przez powoda świadczenie na rzecz poszkodowanego, za szkodę spowodowaną nieubezpieczonym w zakresie OC pojazdem marki A., nr rej. (...), powstałą w dniu 4.04.2015 r.

Pozwany **W. L. (1)** nie przeczył okolicznościom zdarzenia z dnia 4.04.2015 r., a przy tym tego, że to on był sprawcą feralnego zdarzenia. Wskazał jednak, że nie posiadał wiedzy co do tego, że pojazd marki A., nr rej. (...) nie był ubezpieczony.

Pozwany **K. O.** podniósł, że w chwili zdarzenia nie był już właścicielem pojazdu, a to do właściciela należy ubezpieczenie pojazdu w ramach ubezpieczenia obowiązkowego OC. Wyjaśnił, że jeszcze w dniu nabycia sprzedał

zakupiony pojazd, przy czym zarówno w momencie jego nabycia i ponownego zbycia – pojazd był objęty ochroną ubezpieczeniową.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 4.04.2015 r. doszło do zdarzenia komunikacyjnego, w którym uszkodzeniu uległ pojazd marki V., nr rej. (...). Sprawcą kolizji był kierujący pojazdem marki A., nr rej. (...) W. L. (1), który w wyniku niezachowania należytej ostrożności w trakcie jazdy uderzył w samochód marki V., powodując jego uszkodzenie.

(dowód: notatka informacyjna o zdarzeniu drogowym – k. 27)

Pojazd sprawcy szkody marki A., nr rej. (...) w chwili zdarzenia nie był ubezpieczony w ramach obowiązkowego ubezpieczenia OC. Tytułem pokrycia szkody Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny z siedzibą w W. przyznał i wypłacił poszkodowanemu w zdarzeniu odszkodowanie w łącznej kwocie 7.166,40 zł.

(dowód: okoliczności bezsporne)

Pojazd marki A., nr rej. (...) przed zdarzeniem z dnia 4.04.2015 r. był wielokrotnie przedmiotem obrotu w drodze umów kupna-sprzedaży. W szczególności w dniu 21.10.2014 r. doszło do zbycia tegoż pojazdu przez M. K. na rzecz D. G.. Następnie D. G. w dniu 25.11.2014 r. zbył w/w pojazd na rzecz pozwanego K. O.. Z kolei w dniu 20.03.2015 r. doszło do zawarcia kolejnej umowy kupna-sprzedaży w/w pojazdu pomiędzy sprzedającym M. K., a kupującą S. L.. W dniu 21.07.2015 r. właścicielka pojazdu S. L. przekazała pojazd do demontażu.

(dowód: umowa kupna-sprzedaży z dnia 21.10.2014 r. – k. 161,

zaświadczenie o demontażu pojazdu – k. 162,

umowa kupna-sprzedaży z dnia 20.03.2015 r. – k. 167)

Powód bezskutecznie wzywał pozwanych W. L. (1) oraz K. O. do uiszczenia kwoty 7.166,40 zł wraz z odsetkami tytułem nieuiszczonej składki ubezpieczeniowej.

(dowód: okoliczności bezsporne)

Sąd zważył, co następuje:

Stan faktyczny między stronami Sąd ustalił na podstawie zalegających w aktach sprawy dokumentów, jak i korelujących wzajemnie, logicznych i zgodnych z zasadami doświadczenia życiowego twierdzeń pozwanych K. O. i W. L. (1) – przede wszystkim nie kwestionowała tego żadna ze stron.

W przedmiotowej sprawie bezspornym był przebieg zdarzenia z dnia 4.04.2015 r., a przy tym to, że sprawcą owego zdarzenia był pozwany W. L. (1), kierujący nieubezpieczonym pojazdem marki A., nr rej. (...). Nadto poza sporem była wypłata przez powoda na rzecz poszkodowanego kwoty 7.166,40 zł tytułem świadczenia za szkodę spowodowaną w/w nieubezpieczonym pojazdem. Nie była również kwestionowana wysokość należnego i wypłaconego odszkodowania poszkodowanemu w zdarzeniu zaistniałym dnia 4.04.2015 r.

Istota sporu sprowadzała się do rozstrzygnięcia kwestii zasady odpowiedzialności pozwanych K. O. oraz W. L. (1) z tytułu regresu za wypłacone przez powoda świadczenie na rzecz poszkodowanego za szkodę spowodowaną nieubezpieczonym w zakresie OC pojazdem marki A., nr rej. (...), powstałą w dniu 4.04.2015 r. Pozwany W. L. (1) wskazał bowiem, że nie wiedział, iż kierowany przez niego pojazd nie był ubezpieczony. Pozwany K. O. zaś podniósł, że nie był właścicielem pojazdu w dacie zdarzenia, co wyłącza jego odpowiedzialność z tytułu wspomnianego regresu.

Analizując kwestię sporną Sąd dostrzegł treść art. 110 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U.2019.2214).

Stosownie do jego brzmienia, z chwilą wypłaty przez Fundusz odszkodowania w przypadku wyrządzenia szkody wywołanej ruchem pojazdu mechanicznego nieubezpieczonego ubezpieczeniem OC posiadaczy pojazdów mechanicznych, zarówno sprawca szkody jak i osoba, która nie dopełniła obowiązku zawarcia umowy ubezpieczenia obowiązkowego, są obowiązani do zwrotu Funduszowi spełnionego świadczenia i poniesionych kosztów. Oznacza to, że Fundusz mógł według swego wyboru skierować żądanie do sprawcy szkody lub osoby, która nie dopełniła obowiązku zawarcia umowy ubezpieczenia obowiązkowego, lub do obu z nich.

Art. 98 ust. 1 pkt 3 pkt a wyżej wskazanej ustawy stanowi, że do zadań Funduszu należy zaspokajanie roszczeń z tytułu ubezpieczeń obowiązkowych za szkody powstałe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na osobie lub w mieniu, gdy posiadacz zidentyfikowanego pojazdu mechanicznego, którego ruchem szkodę tę wyrządzono, nie był ubezpieczony obowiązkowym ubezpieczeniem OC posiadaczy pojazdów mechanicznych. W realiach przedmiotowej sprawy niewątpliwie taki przypadek zaistniał, albowiem pojazd marki A., nr rej. (...) nie był objęty obowiązkowym ubezpieczeniem odpowiedzialności cywilnej. Druga z wymienionych w art. 110 w/w ust. ustawy przesłanek dotyczy sfery podmiotowej i wymaga, by strona pozwana bądź spowodowała szkodę, bądź była obowiązana ubezpieczyć się od odpowiedzialności cywilnej.

Odpowiedzialność kierującego samochodem podlega ocenie w oparciu o art. 435 k.c. w związku z art. 436 k.c., w myśl których za wyrządzoną przez ruch pojazdu szkodę odpowiedzialność ponosi jego samoistny posiadacz, chyba że szkoda nastąpiła wskutek siły wyższej albo wyłącznie z winy poszkodowanego lub osoby trzeciej, za którą nie ponosi odpowiedzialności. W sprawie ustalono bezspornie, iż to pozwany W. L. (1) był sprawcą kolizji drogowej z dnia 4.04.2015 r., okoliczność ta nie została zaprzeczona przez pozwanego. Ziściły się zatem wszelkie przesłanki zakreślone ustawą dotyczące możliwości dochodzenia przez powoda regresu od sprawy szkody, spowodowanej przez nieubezpieczony pojazd, co skutkowało orzeczeniem jak w pkt 1. sentencji wyroku, zważywszy przy tym na niekwestionowane przez pozwanego W. L. (1) okoliczności dotyczące wysokości dochodzonego w sprawie roszczenia. Roszczenie o odsetki znalazło oparcie w art. 481 § 1 i 2 k.c. w zw. z art. 476 k.c., uwzględniając przy tym żądanie pozwu oraz niekwestionowanie przez pozwanego żądania powoda w tymże zakresie. Nadmienić przy tym należy, iż brak wiedzy sprawcy szkody co do tego, że poruszany przez niego pojazd nie jest objęty ochroną ubezpieczeniową, pozostaje bez wpływu na odpowiedzialność sprawy szkody na podstawie art. 110 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych.

Rozstrzygając kwestię sporną jaką jest zasada odpowiedzialności pozwanego K. O. wskazać należy, że zgodnie z art. 23 ust. 1 w/w ustawy obowiązek zawarcia umowy obowiązkowego ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem posiadanego przez niego pojazdu ciąży na posiadaczu pojazdu mechanicznego. Dla określenia pojęcia posiadacza pojazdu posiłkować się trzeba treścią art. 336 k.c. i następnych. Chodzi zatem o osobę, która faktycznie włada pojazdem mechanicznym z zamiarem tego władania dla siebie. Bez znaczenia jest, czy włada ona rzeczą w zakresie odpowiadającym prawu własności (posiadacz samoistny), czy też innego prawa (posiadacz zależny). W realiach niniejszej sprawy pozwany K. O. podnosił, że w chwili kolizji nie był właścicielem pojazdu marki A., nr rej. (...). Wyjaśnił, że jeszcze w dniu nabycia sprzedał zakupiony pojazd, przy czym zarówno w momencie jego nabycia i ponownego zbycia – pojazd był objęty ochroną ubezpieczeniową. Twierdzenia pozwanego korespondują ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym, z którego wynika, że pojazd marki A., nr rej. (...) przed zdarzeniem z dnia 4.04.2015 r. był wielokrotnie przedmiotem obrotu w drodze umów kupna-sprzedaży. W dniu 21.10.2014 r. doszło do zbycia tegoż pojazdu przez M. K. na rzecz D. G.. Następnie D. G. w dniu 25.11.2014 r. zbył w/w pojazd na rzecz K. O.. Z kolei w dniu 20.03.2015 r. doszło do zawarcia kolejnej umowy kupna-sprzedaży w/w pojazdu pomiędzy sprzedającym M. K. a kupującą S. L., przy czym w dniu 21.07.2015 r. właścicielka pojazdu S. L. przekazała pojazd do demontażu. Dostrzec należy, że to na powódzie ciąży ciężar dowodu w zakresie tego, iż to pozwany K. O. obowiązany był do zawarcia umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej. Tymczasem zalegające w sprawie dokumenty nie pozwalają na niebudzące wątpliwości przypisanie temuż pozwanemu wskazanego obowiązku. Wskazać należy, że zgodnie z art. 31 w/w ustawy w razie przejścia lub przeniesienia prawa własności pojazdu mechanicznego, którego posiadacz zawarł umowę ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych, na posiadacza pojazdu, na którego przeszło lub zostało przeniesione prawo własności, przechodzą prawa i obowiązki

poprzedniego posiadacza wynikające z tej umowy. Umowa ubezpieczenia OC ulega rozwiązaniu z upływem okresu, na który została zawarta, chyba że posiadacz, na którego przeszło lub zostało przeniesione prawo własności, wypowiedzi ją na piśmie. Posiadacz pojazdu mechanicznego, który przeniósł prawo własności tego pojazdu, jest obowiązany do przekazania posiadaczowi, na którego przeniesiono prawo własności pojazdu, potwierdzenia zawarcia umowy ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych oraz do powiadomienia na piśmie zakładu ubezpieczeń, w terminie 14 dni od dnia przeniesienia prawa własności pojazdu, o fakcie przeniesienia prawa własności tego pojazdu i o danych posiadacza, na którego przeniesiono prawo własności pojazdu (art. 32 w/w ustawy).

Uwzględniając powyższe unormowania wskazać należy, że w dacie zakupu pojazdu przez K. O. był on objęty umową obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych (vide: k. 29). Ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych dla tego pojazdu skończyło się dnia 20.12.2014 r., przy czym jeszcze tego samego dnia, tj. w dniu nabycia pojazdu 25.11.2014 r.) pozwany ponownie zbył pojazd. Nie rozstrzygając zatem w jaki sposób doszło do ponownego nabycia pojazdu przez M. K., to treść umowy kupna-sprzedaży z dnia 20.03.2015 r. zawartej pomiędzy sprzedającym M. K. a kupującą S. L., mogła implikować po stronie S. L. w ślad za treścią art. 23 ust. 1 i art. 31 ust. 3 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych obowiązek zawarcia umowy ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych. W dacie bowiem zawarcia umowy kupna-sprzedaży z dnia 20.03.2015 r. pojazd będący przedmiotem obrotu nie był już ubezpieczony, w razie zaś przejścia lub przeniesienia prawa własności pojazdu mechanicznego zarejestrowanego, którego posiadacz wbrew obowiązkowi nie zawarł umowy ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych, posiadacz, na którego przeszło lub zostało przeniesione prawo własności jest obowiązany zawrzeć umowę ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych w dniu przejścia lub przeniesienia prawa własności pojazdu mechanicznego, ale nie później niż z chwilą wprowadzenia pojazdu mechanicznego do ruchu. Reasumując powyższe Sąd uznał, że brak jest w realiach przedmiotowej sprawy podstaw, by uznać, że pozwany K. O. był właścicielem spornego pojazdu w chwili zdarzenia i władał nim, decydując o sposobie, czasie i miejscu jego użycia. Z twierdzeń tegoż pozwanego, którym Sąd dał w pełni wiarę nie wynika, by był on również posiadaczem zależnym tegoż pojazdu. Nie można zatem przypisać temuż pozwanemu obowiązku ubezpieczenia spornego pojazdu. Skoro zatem powód nie wykazał, aby pozwany K. O. w dacie wypadku z dnia 4.04.2015 r. był sprawcą szkody, albo osobą na której ciążył obowiązek zawarcia umowy ubezpieczenia obowiązkowego, Sąd mając na uwadze powyższe ustalenia, uznał powództwo wobec pozwanego K. O. za niezasadne i orzekł jak w pkt 2. sentencji.

O kosztach procesu orzeczono jak w pkt 3. sentencji wyroku zgodnie z ogólną regułą odpowiedzialności za wynik postępowania, przewidzianą w art. 98 § 1 k.p.c. Sprawę przegrał pozwany W. L. (1), wobec czego zasądzono od w/w pozwanego na rzecz Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego w W. kwotę 2.925,05 zł, na którą składa się kwota 359 zł tytułem opłaty sądowej od pozwu, kwota 1800,00 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego, 720 zł tytułem wynagrodzenia kuratora oraz kwota 46,05 zł tytułem kosztów doręczenia korespondencji za pośrednictwem komornika sądowego.